Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed

(2007/C 51/02)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed (KOM(2005) 646 endelig — 2005/0260 (COD)),

under henvisning til Rådets beslutning af 7. februar 2006 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 16. februar 2006 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur, Uddannelse og Forskning,

under henvisning til Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997,

under henvisning til sin udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Den fremtidige europæiske lovgivningspolitik på det audiovisuelle område ([1]) (CdR 67/2004 fin) ([2]),

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens fjerde beretning om gennemførelsen af direktiv 89/552/EØF »Fjernsyn uden grænser« ([3]) (CdR 90/2003 fin) ([4]),

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning om »Fjernsyn uden grænser« (2003/2033(INI)),

under henvisning til Kommissionens femte beretning til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om gennemførelsen af direktiv 89/552/EØF om »Fjernsyn uden grænser« (KOM(2006) 49 endelig),

under henvisning til den syvende meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om anvendelsen af artikel 4 og 5 i direktiv 89/552/EØF, »Fjernsyn uden grænser«, senest ændret ved direktiv 97/36/EF, i tidsrummet 2003-2004 (KOM (2006) 459 endelig),

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om interoperabilitet på området interaktivt digital-tv: fornyet vurdering i medfør af Kommissionens meddelelse KOM (2004) 541 af 30. juli 2004 (KOM(2006) 37 endelig),

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om elektronisk kommunikation i EU: Regulering og markeder 2005 (11. rapport) (KOM(2006) 68 endelig),

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse, som blev vedtaget af Underudvalget for Kultur, Uddannelse og Forskning den 20. juni 2006 (CdR 106/2006 rev. 2), (ordfører: Karl-Heinz Lambertz, ministerpræsident for det tyske sprogfællesskab i Belgien (BE/PSE) —

og ud fra følgende betragtninger:

1) siden fjernsynsdirektivet blev vedtaget i 1989 og ændret i 1997, er den teknologiske udvikling konstant gået fremad. Digitaliseringen og mediernes konvergens gør det især nødvendigt med en tilpasning af de gældende lovrammer. Digitaliseret kommunikationsindhold vil i fremtiden kunne udbredes ved hjælp af forskellige transmissionsmetoder, hvorved modtagerne uanset terminal vil kunne få adgang til et omfattende udbud af information og underholdning;

([1]) KOM(2003) 784 endelig.
([2]) EUT C 318 af 22.12.2004, s. 30.
([3]) KOM(2002) 778 endelig.
([4]) EUT C 256 af 24.10.2003, s. 85.

2) for at undgå konkurrenceforvridninger mellem traditionelle fjernsynstjenester og andre medietjenester må der i lovgivningen tages højde for denne udvikling. Regionsudvalget og Europa-Parlamentet har gentagne gange opfordret til, at det gældende fjernsynsdirektiv tilpasses til strukturelle ændringer og den teknologiske udvikling, og anmodet om, at der indføres et sæt grundregler for alle medietjenester;

3) på grund af den centrale rolle, som de audiovisuelle medier spiller for bevarelsen af den kulturelle mangfoldighed og udviklingen at et pluralistisk samfund i Europa, bør fællesskabsrammerne tilpasses på en sådan måde, at det bliver muligt at fremme deres positive videreudvikling. Medierne har især betydning for bevarelsen af den kulturelle mangfoldighed og identitet på regionalt og lokalt niveau. Lokale og regionale medier bidrager desuden til udbredelse af tilsvarende indhold og også ofte mindretalssprog;

4) de forskellige elektroniske tjenester, som brugerne i dag konstant konfronteres med på mange måder, har ført til ændringer i den kommercielle kommunikation. De kvantitative reklamebegrænsninger bør tilpasses i forbindelse med ændringen af direktivet, da dette både er relevant og aktuelt. Visse kvalitative begrænsninger bør imidlertid sikre audiovisuelle medietjenesters redaktionelle og programmæssige uafhængighed, som er nødvendig for den demokratiske meningsdannelse på nationalt og regionalt niveau. I den forbindelse bør der ligeledes tages tilstrækkeligt hensyn til beskyttelsen af de mindreårige og forbrugerne —

på sin 66. plenarforsamling den 11. og 12. oktober 2006 (mødet den 11. oktober) VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. **Regionsudvalgets synspunkter**

Regionsudvalget

Direktivets anvendelsesområde

1.1 **bifalder** udvidelsen af direktivets anvendelsesområde. I betragtning af den tiltagende konvergens bør alle medietjenester underlægges bestemte minimumsstandarder for beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed, når det drejer sig om at fremme europæiske og uafhængige programmer og sikre retten til korte indslag om begivenheder af almen interesse;

1.2 **mener** imidlertid ikke, at Kommissionens forslag er vidtgående nok i den henseende, og **finder det nødvendigt** på grund af den tekniske konvergens, der i stigende grad også fører til indholdskonvergens, at udvide fjernsynsdirektivets anvendelsesområde, således at det uafhængigt af platformen kommer til at omfatte alt indhold, der udbredes ad elektronisk vej, og som anvender levende billeder;

1.3 **slår til lyd** for, at medietjenester, der ud over lyd eller tekst også anvender levende billeder, underlægges minimumsstandarder for beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed og ikke kun rent markedsretlige regler som f.eks. direktivet om elektronisk handel;

Et regelsæt i to trin

Regionsudvalget

1.4 **finder**, at Kommissionen har gjort ret i at vedtage et regelsæt i to trin, hvor der sondres mellem lineære og ikke-lineære audiovisuelle medietjenester i betragtning af brugernes forskellige valg- og kontrolmuligheder med hensyn til indhold og tidspunkt, og **anbefaler**, at alle audiovisuelle medietjenester underlægges bestemte grundstandarder;

Senderstatsprincippet

Regionsudvalget

1.5 **bifalder**, at Kommissionen fastholder senderstatsprincippet, men **kræver**, at modtagermedlemsstaten får mere effektive muligheder for at handle i det tilfælde, hvor en medietjenesteudbyder retter hele eller størstedelen af sin virksomhed mod en anden medlemsstats område, som ikke er senderstatens;

Selvreguleringsmekanismer

Regionsudvalget

1.6 **bifalder**, at Kommissionen går ind for at indføre selvreguleringsmekanismer og opfordrer medlemsstaterne til at fremme tilsvarende mekanismer;

1.7 **anbefaler** imidlertid af kompetencemæssige grunde, at indsatsen ikke rækker ud over disse mekanismer. Selvreguleringsmekanismerne i medlemsstaterne og regionerne bør ud fra et indholdsmæssigt synspunkt udformes på en sådan måde, at der tages hensyn til den kulturelle mangfoldighed og subsidiariteten;

Retten til korte nyhedsindslag

Regionsudvalget

1.8 **går ind for**, at der i fremtiden indføres en **ret til korte nyhedsindslag** med henblik på at fremme en grænseoverskridende informationsstrøm og fri adgang til information. Dette bidrager i høj grad til at sikre meningsmangfoldighed og grænseoverskridende information om vigtige begivenheder i andre regioner. Herved foretages desuden en yderligere tilnærmelse af de fjernsynsrelaterede lovgivningsområder til Europarådets konvention på dette område;

1.9 **slår på ny til lyd for**, at retten til korte nyhedsindslag bl.a. også skal gælde for udbydere, som sender på mindretalssprog;

Europæisk og uafhængig produktion

Regionsudvalget

1.10 **stiller sig meget positivt til** en opretholdelse af kvotesystemet, som skal fremme produktionen på europæisk niveau, eftersom dette i høj grad bidrager til bevarelse og udvikling af regionale identiteter. Det **kræver** imidlertid en strengere og mere ensartet anvendelse af dette system;

1.11 **finder det nødvendigt**, at medlemsstaterne sørger for, at også udbydere af ikke-lineære medietjenester under deres jurisdiktion, når det er muligt, med passende midler fremmer produktionen af og adgangen til europæiske programmer;

Reklamereglerne

Regionsudvalget

1.12 **finder**, at de lempelser i forbindelse med produktplaceringer, som direktivforslaget tillader for første gang, går for vidt og helt sikkert i væsentlig grad vil gå ud over den redaktionelle uafhængighed, selv om det søges udelukket i artikel 3h, stk. 1, litra a), i forslaget;

1.13 **finder**, at bestemmelserne i artikel 11 om perioder mellem de enkelte reklameafbrydelser og artikel 18 om grænser for reklame pr. klokketime ikke længere er relevante, og **opfordrer derfor til**, at man i højere grad liberaliserer de kvantitative reklameregler for udbydere af lineære tjenester;

1.14 **finder det** imidlertid **nødvendigt,** hvis disse bestemmelser ophæves, at indføre et forbud mod at indsætte reklamer i børne- og nyhedsprogrammer af hensyn til beskyttelsen af mindreårige og forbrugerne;

1.15 **anbefaler**, at bestemmelsen, i henhold til hvilken isolerede indslag kun må forekomme undtagelsesvis, ændres således, at der af saglige grunde kan afviges herfra;

De nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed

Regionsudvalget

1.16 **støtter** forslaget om de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed, men **finder**, at det i princippet fortsat bør være op til medlemsstaterne og, i givet fald, regioner med lovgivningsbeføjelser, hvordan de foranstalter tilsyn med medierne, navnlig hvis de har mulighed for at organisere offentlig radio- og tv-virksomhed på en måde, som sikrer, at flest mulige meninger er repræsenteret;

2. **Regionsudvalgets henstillinger**

Henstilling 1

Punkt 2, omformulering af artikel 1, litra a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(2) Artikel 1 affattes således:	(2) Artikel 1 affattes således:
»Artikel 1	*»Artikel 1*
I dette direktiv gælder følgende definitioner:	I dette direktiv gælder følgende definitioner:
(a) »audiovisuel medietjeneste«: En tjeneste i overensstemmelse med definitionen af tjenesteydelser i traktatens artikel 49 og 50, hvis hovedformål er at udbyde informerende, underholdende eller oplysende levende billeder med eller uden lyd til offentligheden via elektroniske kommunikationsnet som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF, stk. 2, litra a«	(a) »audiovisuel medietjeneste«: En tjeneste i overensstemmelse med definitionen af tjenesteydelser i traktatens artikel 49 og 50, hvis ~~hoved~~formål også er at udbyde informerende, underholdende eller oplysende levende billeder med eller uden lyd til offentligheden via elektroniske kommunikationsnet som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF, stk. 2, litra a, inklusive tekst-tv. Spil med en indsats, der kan omregnes til et pengebeløb herunder hasardspil, inklusive lotteri og væddemål er ikke omfattet.«

Begrundelse

Netop på grund af den tekniske konvergens, der i stigende grad også fører til indholdskonvergens, bør direktivet ikke kun omfatte audiovisuelle medietjenester, hvis hovedformål er at udbyde levende billeder med eller uden lyd. Med henblik på at sikre en konkurrence uden forvridninger bør alle medietjenester, der også anvender levende billeder, derimod underlægges minimumsstandarderne i artikel 3d til 3h. Herfor taler også de stadig mere flydende grænser mellem medietjenester, hvis hovedformål er at udbyde levende billeder med eller uden lyd, og medietjenester, hvis biformål også er at udbyde levende billeder med eller uden lyd (f.eks. den elektroniske presse eller radio over internettet). Det kan heller ikke forsvares, at medietjenester, som ud over levende billeder i samme grad eller hovedsagelig har til formål at udbyde lyd eller tekst, ikke skal underlægges minimumsstandarder for beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed, men kun være omfattet af rent markedsretlige regler som f.eks. direktivet om elektronisk handel.

Direktivet bør også gælde »audiovisuelle medietjenesters« tekst-tv. Tekst-tv hører allerede under det gældende direktiv. Derfor bør tekst-tv nævnes eksplicit i artikel 1, litra a).

Af grunde, der har med den offentlige sikkerhed og orden, kriminalitetsforebyggelse og forbrugerbeskyttelse at gøre, er pengespil ikke en almindelig økonomisk aktivitet. I overensstemmelse med reglerne i ehandelsdirektivet er det derfor nødvendigt, også i direktivet om »audiovisuelle medietjenester«, at gøre det klart, at direktivets bestemmelser, der skal gøre det lettere at udøve grænseoverskridende aktiviteter, ikke gælder pengespil af nogen art. I direktivet om »audiovisuelle tjenesteydelser« nævnes pengespil ganske vist ikke udtrykkeligt, men på baggrund af den planlagte udvidelse af anvendelsesområdet til ikke-lineære »audiovisuelle medietjenester« kan det ikke afvises, at hasardspilstjenesteydelser bliver omfattet af direktivet. Derfor bør der i artikel 1, litra a), foretages en ændring, så teksten fra artikel 1, stk. 5, i ehandelsdirektivet om den fastlagte undtagelse fra anvendelsesområdet overtages.

Henstilling 2

Punkt 2, omformulering af artikel 1, litra c)

Forslag til udtalelse	Ændringsforslag
Artikel 1 litra c)	Artikel 1 litra c)
»c) »tv-spredning« og »fjernsynsudsendelse«: En lineær audiovisuel medietjeneste, hvor medietjenesteudbyderen fastlægger sendetidspunktet for et givet program og tilrettelægger programfladen;«	»c) ~~»tv-spredning« og »fjernsynsudsendelse«: En lineær audiovisuel medietjeneste, hvor medietjenesteudbyderen fastlægger sendetidspunktet for et givet program og tilrettelægger programfladen;~~ »lineær tjeneste« (fjernsynsudsendelse): en audiovisuel medietjeneste, der består i en kodet eller ukodet første udsendelse af fjernsynsprogrammer til et ukendt antal potentielle tv-seere, der får transmitteret de samme billeder samtidigt, uanset hvilken teknik, der ligger til grund for transmissionen.«

Begrundelse

Ved at tage udgangspunkt i EF-domstolens udredninger af begrebet »fjernsynsudsendelse« i Mediakabeldommen, bliver det muligt at få en mere præcis definition af begrebet »lineær tjeneste«. For bedre at skelne mellem begreberne »lineær« og »ikke-lineær« tjeneste bør der tages udgangspunkt i de eksempler, Kommissionen selv nævner i sin begrundelse for direktivforslaget (se punkt 5 i dokumentet KOM 2005/646) og i de nævnte afgrænsningseksempler i det uofficielle dokument fra februar 2006. Disse eksempler bør tages med som standardeksempler i betragtningerne.

Henstilling 3

Punkt 2, omformulering af artikel 1, litra h)

Forslag til udtalelse	Ændringsforslag
Artikel 1, litra h)	Artikel 1, litra h)
»h) »skjult reklame«: Præsentation i ord eller billeder af varer, tjenesteydelser, en vareproducents eller tjenesteyders navn, varemærke eller aktiviteter i programmer, når præsentationen efter tv-spredningsforetagendets hensigt skal tjene som reklame og vil kunne vildlede offentligheden om sin karakter af reklame. Præsentationen anses navnlig for at være tilsigtet, når den foretages mod vederlag eller lignende betaling«	»h) »skjult reklame«: Præsentation i ord eller billeder af varer, tjenesteydelser, en vareproducents eller tjenesteyders navn, varemærke eller aktiviteter i programmer, når præsentationen efter ~~tv-spredningsforetagendets~~ den hensigt udbyderen af audiovisuelle medietjenester har, ~~hensigt~~ skal tjene som reklame og vil kunne vildlede offentligheden om sin karakter af reklame. Præsentationen anses navnlig for at være tilsigtet, når den foretages mod vederlag eller lignende betaling eller når en vare, en tjenesteydelse, et navn eller et mærke fremhæves på en utilladelig måde. En fremhævelse er utilladelig, når den ikke kan retfærdiggøres af redaktionelle hensyn, herunder især et ønske om at gøre programmerne så virkelighedstro som muligt.«

Begrundelse

Efter udvidelsen af anvendelsesområdet, bør forbudet mod »skjult reklame« gælde alle udbydere af audiovisuelle medietjenester og ikke kun tv-spredningsforetagender. Derfor erstattes ordet »tv-spredningsforetagendet« med »udbyderen af audiovisuelle medietjenester« i artikel 1 litra h).

Til det formål skal definitionen af »skjult reklame« i artikel 1, litra h), præciseres med udgangspunkt i punkt 33 i Kommissionens fortolkningsmeddelelse om tv-reklame (kendetegn ved utilladelig fremhævelse). Derefter beskrives de snævre forudsætninger, hvorunder det er tilladt at stille produkter til rådighed for audiovisuelle produktioner nøjagtigt gennem en udvidelse af artikel 3, litra h), stk. 1.

Henstilling 4

Punkt 4; nyt litra c) tilføjes.

Forslag til udtalelse	Ændringsforslag
	c) Efterfølgende tilføjes som stk. 4 til artikel 2, litra a): »I forbindelse med ikke-lineære tjenester kan medlemsstaterne træffe foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 3 til 5, og artikel 12, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF (e-handelsdirektivet).«

Begrundelse

Regionsudvalget anerkender oprindelseslandsprincippet som direktivets grundprincip. Medlemsstaterne bør imidlertid fortsat have mulighed for at forbyde udsendelser med højreekstremistisk indhold. En medlemsstat kan ganske vist træffe foranstaltninger mod sådanne udsendelser i henhold til artikel 2a, stk. 2, litra a), for så vidt angår lineære tjenester, men for så vidt angår ikke-lineære tjenester ville der opstå et hul i lovgivningen, eftersom de hidtidige muligheder for at gribe ind i henhold til e-handelsdirektivet ville blive tilsidesat af direktivet om medietjenester. Derfor bør medlemsstaterne i forbindelse med ikke-lineære tjenester som hidtil have mulighed for at udstede forbud mod udsendelser i henhold til e-handelsdirektivet. Her bør en udtrykkelig henvisning til en ny artikel 2a, stk. 4, fastsætte, at medlemsstaterne i forbindelse med ikke-lineære tjenester bør kunne træffe foranstaltninger i henhold til artikel 3, stk. 3 til 5, og artikel 12, stk. 3, i e-handelsdirektivet.

Henstilling 5

Punkt 5, ny affatning af artikel 3, stk. 3.

Forslag til udtalelse	Ændringsforslag
Artikel 3, stk. 3 Medlemsstaterne fremmer ordninger for samregulering på de områder, der samordnes ved dette direktiv. Disse ordninger tilrettelægges, så de nyder bred accept blandt de vigtigste berørte parter og rumme[r] midler til effektiv håndhævelse.	Artikel 3, stk. 3 Med henblik på gennemførelsen og håndhævelsen af bestemmelserne i dette direktiv fremmer ~~M~~medlemsstaterne ~~fremmer~~ ordninger for selv- og samregulering ~~på de områder, der samordnes ved dette direktiv~~. Disse ordninger tilrettelægges, så de nyder bred accept blandt de ~~vigtigste~~ berørte parter i den pågældende medlemsstat og rumme[r] midler til effektiv håndhævelse.

Begrundelse

Det bør fortsat være muligt at gennemføre direktivet ved hjælp af ordninger for selvregulering og -kontrol. I direktivets dispositive del, subsidiært i betragtningerne, bør det derfor præciseres, at selvregulering også er omfattet, hvor staten er øverste ansvarlig og har tilsvarende muligheder for at intervenere. I øvrigt bør det præciseres, at formuleringen »bred accept« henviser til den pågældende medlemsstat og ikke til Fællesskabet som helhed.

Henstilling 6

Punkt 6, tilføjelse til artikel 3b

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Artkel 3b	*Artikel 3b*
1 Medlemsstaterne sørger for, at tv-spredningsforetagender, der er etableret i andre medlemsstater, på rimelige og fornuftige vilkår og uden forskelsbehandling kan få adgang til at sende korte nyhedsindslag om arrangementer, der vækker stærk interesse i offentligheden og transmitteres af et tv-spredningsforetagende under deres jurisdiktion.	1. Medlemsstaterne sørger for, at tv-spredningsforetagender, der er etableret i andre medlemsstater, eller som sender programmer på et mindretalssprog, på rimelige og fornuftige vilkår og uden forskelsbehandling kan få adgang til at sende korte nyhedsindslag om arrangementer, der vækker stærk interesse i offentligheden og transmitteres af et tv-spredningsforetagende under deres jurisdiktion.
2. Tv-spredningsforetagenderne kan frit vælge de korte nyhedsindslag fra det transmitterende tv-spredningsforetagendes signal på betingelse af, at de som minimum oplyser kilden.	2. Tv-spredningsforetagenderne kan enten frit vælge de korte nyhedsindslag fra det transmitterende tv-spredningsforetagendes signal på betingelse af, at de som minimum oplyser kilden, eller selv få adgang til arrangementerne med det formål at transmittere arrangementerne i henhold til den pågældende medlemsstats egen jurisdiktion.

Begrundelse

Det er af afgørende betydning for den regionale og kulturelle mangfoldighed, at indenlandske tv-spredningsforetagender, der sender på et mindretalssprog, også kan få adgang til begivenheder af stor offentlig interesse. De befinder sig her i en tilsvarende situation som tv-spredningsforetagender, der er etableret i en anden medlemsstat.

Netop henset til meningspluralismen forekommer bestemmelsens udformning udelukkende som en ret til adgang til sendesignalet at være utilstrækkelig. Direktivet bør tværtimod overlade det til medlemsstaterne at afgøre, om retten til at sende korte nyhedsindslag er en ret til fysisk adgang til arrangementerne eller til adgang til sendesignalet. Artikel 3b, stk. 2, bør derfor suppleres med en ret til fysisk adgang til arrangementet i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning.

Henstilling 7

Punkt 6, indføjelse af artikel 3, litra e)

Forslag til udtalelse	Ændringsforslag
Artikel 3e	*»Artikel 3e*
Medlemsstaterne sikrer ved passende midler, at audiovisuelle medietjenester og audiovisuel kommerciel kommunikation fra tjenesteudbydere under deres jurisdiktion, ikke på nogen måde tilskynder til had på grund af køn, race, etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.	Medlemsstaterne sikrer ved passende midler, at audiovisuelle medietjenester og audiovisuel kommerciel kommunikation fra tjenesteudbydere under deres jurisdiktion, ikke på nogen måde tilskynder til had på grund af køn, race, etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering eller på anden måde påfører den menneskelige værdighed mén.«

Begrundelse

For at opnå ensartede beskyttelsesstandarder bør man tilstræbe en harmonisering med de primærretlige bestemmelser i EF-traktatens artikel 13. Under alle omstændigheder skal den overordnede målsætning om beskyttelse af den menneskelige værdighed, som også er indskrevet i artikel 1 i EU's charter for grundlæggende rettigheder, fortsat anvendes.

Henstilling 8

Punkt 6, tilføjelse til artikel 3h

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
»Artikel 3h	*»Artikel 3h*
1. Audiovisuelle medietjenester, der er sponsoreret eller indeholder produktplacering, skal opfylde følgende krav:	1. Audiovisuelle medietjenester, der er sponsoreret eller indeholder produktplacering, skal opfylde følgende krav:
(…)	(…)
(a) Indholdet og i givet fald programlægningen af sådanne audiovisuelle medietjenester må under ingen omstændigheder påvirkes på en måde, der berører medietjenesteudbyderens ansvar og redaktionelle uafhængighed.	~~(a) Indholdet og i givet fald programlægningen af sådanne audiovisuelle medietjenester må under ingen omstændigheder påvirkes på en måde, der berører medietjenesteudbyderens ansvar og redaktionelle uafhængighed.~~
(b) Sådanne tjenester må ikke direkte tilskynde til køb eller leje af varer eller tjenesteydelser, og må især ikke indeholde særlige reklamehenvisninger til sådanne varer eller tjenesteydelser.	~~(b) Sådanne tjenester må ikke direkte tilskynde til køb eller leje af varer eller tjenesteydelser, og må især ikke indeholde særlige reklamehenvisninger til sådanne varer eller tjenesteydelser.~~
(c) Seerne skal informeres tydeligt om, at der findes en sponsoraftale, og/eller, at der foregår produktplacering. Sponsorerede programmer skal klart kunne identificeres som sponsorerede, ved at sponsorens navn, logo og/eller andet symbol, f.eks. en angivelse af vedkommendes produkt(er) eller tjenesteydelse(r) eller et kendemærke for dem, angives på en passende måde ved programmernes begyndelse eller slutning eller undervejs i dem. Indeholder et program produktplacering, skal det markeres ved dets begyndelse for at undgå enhver misforståelse hos seeren.	(c) Seerne skal informeres tydeligt om, at der findes en sponsoraftale, og/eller, at der foregår produktplacering. Sponsorerede programmer skal klart kunne identificeres som sponsorerede, ved at sponsorens navn, logo og/eller andet symbol, f.eks. en angivelse af vedkommendes produkt(er) eller tjenesteydelse(r) eller et kendemærke for dem, angives på en passende måde ved programmernes begyndelse eller slutning eller undervejs i dem. Indeholder et program produktplacering, skal det markeres klart ved dets begyndelse, i løbet af programmet og ved dets slutning for at undgå enhver misforståelse hos seeren.
(…)	(…)
2. Audiovisuelle medietjenester må ikke sponsoreres af foretagender, hvis hovedvirksomhed er fremstilling eller salg af cigaretter og andre tobaksvarer. Audiovisuelle medietjenester må endvidere ikke indeholde placering af tobaksprodukter eller cigaretter eller produktplacering fra virksomheder, hvis hovedaktivitet er fremstilling eller salg af cigaretter eller andre tobaksprodukter.	~~2. Audiovisuelle medietjenester må ikke sponsoreres af foretagender, hvis hovedvirksomhed er fremstilling eller salg af cigaretter og andre tobaksvarer. Audiovisuelle medietjenester må endvidere ikke indeholde placering af tobaksprodukter eller cigaretter eller produktplacering fra virksomheder, hvis hovedaktivitet er fremstilling eller salg af cigaretter eller andre tobaksprodukter.~~
3. Når audiovisuelle medietjenester sponsoreres af foretagender, hvis virksomhed omfatter fremstilling eller salg af lægemidler og medicinsk behandling, må denne sponsorering fremme foretagendets navn eller image, men ikke bestemte lægemidler eller medicinske behandlinger, der er receptpligtige i den medlemsstat, under hvis jurisdiktion medietjenesteudbyderen hører.	~~3. Når audiovisuelle medietjenester sponsoreres af foretagender, hvis virksomhed omfatter fremstilling eller salg af lægemidler og medicinsk behandling, må denne sponsorering fremme foretagendets navn eller image, men ikke bestemte lægemidler eller medicinske behandlinger, der er receptpligtige i den medlemsstat, under hvis jurisdiktion medietjenesteudbyderen hører.~~
4. Nyheds- og aktualitetsprogrammer må ikke sponsoreres og ikke indeholde produktplacering. Audiovisuelle medietjenester i form af børneprogrammer og dokumentarprogrammer må ikke indeholde produktplacering.«	4. Nyheds- og aktualitetsprogrammer må ikke sponsoreres ~~og ikke indeholde produktplacering. Audiovisuelle medietjenester i form af børneprogrammer og dokumentarprogrammer må ikke indeholde produktplacering~~. Kun biograf- og tv-film samt underholdningsprogrammer, der ikke henvender sig til børn, må indeholde produktplaceringer.«

Begrundelse

Direktivforslaget giver til forskel fra den nuværende retssituation for første gang mulighed for produktplaceringer i audiovisuelle kommercielle kommunikationsformer. Denne lempelse af den oprindelige regel om streng adskillelse mellem reklame og programmer er for vidtgående. Direktivforslaget tager ikke i tilstrækkelig grad højde for den fare, som er forbundet hermed for den programmæssige og redaktionelle uafhængighed. Direktivforslaget udelukker ganske vist produktplaceringer i bestemte udsendelser, men det gælder kun for nyheds- og aktualitetsprogrammer, børneudsendelser og dokumentarfilm. Produktplaceringer i udsendelser, der beskæftiger sig med forbrugerbeskyttelse, eller som skal informere om rejser og produkter, er således tilladt. Man kan ikke komme de hermed forbundne farer til livs ved hjælp af forslagets artikel 3h, stk. 1. Hidtidig praksis har vist, at de, som placerer produkter i en udsendelse, også har indflydelse på tilrettelæggelsen af den pågældende udsendelse. På den anden side må man ikke se bort fra, at den traditionelle reklame har nået sine grænser, og at produktplaceringer i bestemte formater som f.eks. spillefilm i nogen tid har været tilgængelige i stort omfang. Regionsudvalget anbefaler derfor en begrænset form for produktplaceringer i biograf- og tv-film. Disse ledsages allerede regelmæssigt af produktplaceringer, når de er produceret i f.eks. USA.

Som modtræk til en delvis åbning i forhold til produktplaceringer skal bestemmelserne i artikel 3h, litra c), i Kommissionens forslag vedrørende *identificeringen* af de programmer, hvor der arbejdes med sådanne placeringer, skærpes, således at seere, der kun ser et udsnit af et sådant program, løbende informeres, så de også er klar over, at der er tale om reklame. Under disse omstændigheder er det derfor også muligt at tillade produktplaceringer i kategorien underholdningsprogrammer, så længe disse ikke henvender sig til børn.

Henstilling 9

Punkt 10, omformulering af artikel 11

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(10) Artikel 11 affattes således:	(10) Artikel 11 affattes således:
»*Artikel 11*	»*Artikel 11*
~~1. Medlemsstaterne sikrer, at indsættelse af reklamer eller teleshoppingindslag i programmer ikke går ud over programmernes integritet eller rettighedshavernes rettigheder.~~	~~1. Medlemsstaterne sikrer, at indsættelse af reklamer eller teleshoppingindslag i programmer ikke går ud over programmernes integritet eller rettighedshavernes rettigheder.~~
2. Udsendelsen af film produceret for fjernsynet (bortset fra serier, føljetoner, lette underholdningsprogrammer og dokumentarprogrammer), spillefilm, børneprogrammer og nyhedsprogrammer må afbrydes af reklamer og/eller teleshoppingindslag en gang for hver periode på 35 minutter.	2. Udsendelsen af film produceret for fjernsynet (bortset fra serier, føljetoner, lette underholdningsprogrammer og dokumentarprogrammer) samt spillefilm~~,~~ ~~børneprogrammer og nyhedsprogrammer~~ må afbrydes af reklamer og/eller teleshoppingindslag en gang for hver periode på ~~35~~ 30 minutter.
Der må ikke indsættes reklamer eller teleshoppingindslag i gudstjenester.«	Der må ikke indsættes reklamer eller teleshoppingindslag i gudstjenester, børneprogrammer og nyhedsudsendelser.«

Begrundelse

Med den foreslåede lempelse af begrænsningerne får medietjenesteudbyderne større fleksibilitet i udformningen af deres programmer. Kommissionens forslag bør imidlertid også indeholde et forbud mod reklameafbrydelser i børneprogrammer og nyhedsudsendelser. Hvad angår børneprogrammer, er det nødvendigt af hensyn til børnenes beskyttelse, eftersom de endnu ikke er i stand til at adskille reklamer fra udsendelser og forstå reklamernes budskab korrekt. Det er også nødvendigt i tilfældet med nyhedsudsendelser på grund af den særlige rolle, som de spiller for den fri meningsdannelse.

Henstilling 10

Punkt 20, tilføjelse til artikel 23b

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
20) Følgende indsættes som artikel 23b:	20) Følgende indsættes som artikel 23b:
»*Artikel 23b*	»*Artikel 23b*
1. Medlemsstaterne garanterer de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed og tilser, at de optræder upartisk og gennemsigtigt i udøvelsen af deres beføjelser.	1. ~~Medlemsstaterne garanterer~~ Uanset deres bestemmelser om offentlig-retlige medietjenesteudbydere, garanterer medlemsstaterne de nationale og eventuelle regionale tilsynsmyndigheders uafhængighed og tilser, at de optræder upartisk og gennemsigtigt i udøvelsen af deres beføjelser.
2. De nationale tilsynsmyndigheder underretter i nødvendigt omfang hinanden og Kommissionen om anvendelsen af dette direktiv.«	2. De nationale tilsynsmyndigheder underretter i nødvendigt omfang hinanden og Kommissionen om anvendelsen af dette direktiv.«

Begrundelse

De nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed er af afgørende betydning og bør bifaldes. Det bør dog fortsat være op til medlemsstaterne og, i givet fald, regioner med lovgivningsbeføjelser, hvordan de foranstalter tilsyn med medierne. Artikel 23b må desuden hverken forringe den offentlige radio- og tv-virksomheds status eller pålægge alle spredningsforetagender tvungen ekstern kontrol. Dette gælder især for forskellige medlemsstater og regioner, der på grund af deres forfatning er ansvarlige for at organisere offentlig radio- og tv-virksomhed på en måde, som sikrer, at flest mulige meninger er repræsenteret og kan kontrolleres internt, og som kun er underlagt begrænset juridisk tilsyn fra statens side.

Garantierne om upartiskhed og gennemsigtighed bør udvides til også at omfatte eventuelle regionale tilsynsmyndigheder, som allerede findes eller måtte blive etableret i de regioner, der har lovgivningsmæssige beføjelser på kommunikationsområdet, eller i medlemsstater med føderalisme eller selvstyrende områder. Ændringsforslaget ændrer ikke på de nationale myndigheders beføjelser, men sigter alene mod at udvide garantierne om upartiskhed og gennemsigtighed til at omfatte det lokale niveau under overholdelse af nærhedsprincippet som fastlagt i Maastricht-traktaten.

Bruxelles, den 11. oktober 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget